

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ – ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Βουλή των Ελλήνων | Τηλ. Επικοινωνίας: 210 3707963 - 60

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΑΒ	1036
17-5-18	

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ
Βουλευτής ΠΕΛΛΑΣ

ΠΡΟΣ:

- 1) ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
- 2) ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
- 3) ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΘΕΜΑ: «Σχετικώς με καταγγελία κατά των δασικών χαρτών»

Παρακαλώ όπω; τοποθετηθείτε επί του ζητήματος το οποίο τίθεται στο υπόμνημα του Συλλόγου Ακτημόνων Κρωμνιωτών του Ν. Μυλοποτάμου - Ν. Πέλλας με Αριθμό Πρωτοκόλλου 3/ 8 - 5 - 2018 σχετικώς με ένσταση - καταγγελία κατά των δασικών χαρτών.

Αθήνα, 16/5/2018

Ο ερωτών Βουλευτής

Ιωάννης Σαχινίδης

Βουλευτής Πέλλας

ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΚΤΗΜΟΝΩΝ ΚΡΩΜΝΙΩΤΩΝ

Ν. ΜΥΛΟΤΟΠΟΣ - Ν. ΠΕΛΛΑΣ

Ν. Μυλότοπος 08-05-2018

Ταχ. Δ/ση: Οικισμός Κρώμνης- Ν.Πέλλας

Α.Π. 23

Ταχ. Κώδ. : 58100

Πληροφορίες: Μανόλης Κημισίκης

Τηλέφωνο : 6986148090

Προς τους:

1. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας
2. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
3. Υπουργείο Οικονομικών, Γενική Διεύθυνση Δημ. Περιουσίας και Εν. Κληρ/των, Διεύθυνση Δημ. Περιουσίας,
4. Διεύθυνση Δασών Πέλλας,
5. Δασαρχείο Έδεσσας.

Κοινοποίηση:

- Πρωθυπουργό κ. κ. Α. Τσίπρα
- Κοινοβουλευτική ομάδα ΣΥΡΙΖΑ
- Κοινοβουλευτική ομάδα ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
- Κοινοβουλευτική ομάδα ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
- Κοινοβουλευτική ομάδα ΚΚΕ
- Κοινοβουλευτική ομάδα ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ
- Κοινοβουλευτική ομάδα ΠΟΤΑΜΙ
- Κοινοβουλευτική ομάδα ΕΝΩΣΗΣ ΚΕΝΤΡΩΝ,
- Μέλη και Τοπικό Τύπο

Θέμα : " Συνέχεια του από 08.01.2018 εγγράφου μας. - Απάντηση στο με αριθμ. πρωτ. 713/14.2.2018 έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών Έδεσσας, και στο με αριθμ. πρωτ. 2647/14.2.1018 έγγραφο του Δασαρχείου Έδεσσας. - Ένσταση - Καταγγελία κατά των δασικών χαρτών".

Με το από 08.01.2018 και με αριθμ. πρωτ.. 717/15.01.2018 έγγραφο μας : «Ένσταση - Καταγγελία κατά των δασικών χαρτών - Προστασία των ιδιοκτησιών, άρθρ. 17 Συντάγματος», **ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΘΗΚΑΜΕ** έντονα διότι στους αναρτηθέντες δασικούς χάρτες των Δημοτικών Κοινοτήτων των Δήμων Αλμωπίας, Έδεσσας, Πέλλας και Σκύδρας της Περιφερειακής Ενότητας Πέλλας, σε ό,τι αφορά το αγρόκτημα Κρώμνης Πέλλας παρουσιάζονται ως δημόσια δασική έκταση και δημόσιο δάσος :

Α). Στο χωριό της πρώην κοινότητα Κρώμνης :

- i). Το κτίριο και η αυλή του Δημοτικού Σχολείου.
- ii). Όλα τα σπίτια με τις αυλές τους, που βρίσκονται στο βόρειο τμήμα του χωριού.
- iii). Όλα τα οικόπεδα με τα επ' αυτών οπωροφόρα δένδρα (κερασιές, συκιές, μηλιές, κρانيές, κασταλιές κλπ), που βρίσκονται στο βόρειο τμήμα του χωριού.
- iv). Το Νεκροταφείο του χωριού.
- v). Οι μπαξέδες και τα αμπέλια με τα οπωροφόρα δένδρα, που βρίσκονται στα νότια του χωριού και βόρεια του νεκροταφείου.

παρουσιάζονται ως δημόσια δασική έκταση.

Β). Όσο αφορά τα χωράφια μας :

Όλα σχεδόν τα χωράφια του αγροκτήματος Κρώμνης παρουσιάζονται ως δημόσια χορτολιβαδική έκταση

Γ). Όσο αφορά το Καστανοτεμάχιο μας :

Το Καστανοτεμάχιο μας, που ανήκει σε κατοίκους της πρώην κοινότητας Κρώμνης δεν απεικονίζεται ως τέτοιο (ιδιωτικό δάσος) αλλά παρουσιάζεται ως δημόσιο δάσος.

Δ). Όσο αφορά τους βοσκότοπους «Κουτσόλιανη και «Ντουμπρόλιανη» :

Οι βοσκότοποι «Κουτσόλιανη και «Ντουμπρόλιανη» που ανήκουν στην ολότητα των κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης επίσης δεν απεικονίζονται ως τέτοιοι αλλά παρουσιάζονται ως δημόσια δασική έκταση.

Ε). Όσο αφορά τα δικαιώματα μας βοσκής και ξύλευσης σε ολόκληρο του δάσος Κρώμνης :

Τα δικαιώματα βοσκής και ξύλευσης σε ολόκληρο του δάσος Κρώμνης, που ανήκουν στην ολότητα των κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης επίσης δεν απεικονίζονται καθόλου στον δασικό χάρτη.

Με το ίδιο ως άνω έγγραφο διαμαρτυρηθήκαμε ακόμα για :

ΣΤ). Την παράνομη κατασκευή από τη Δασική Υπηρεσία Έδεσσας, με ψευδείς βεβαιώσεις, καταφυγίου στην περιοχή «Βάρνιτσα» εντός της ιδιοκτησίας του Γεωργίου Σιώντα.

Ζ). Την παράνομη παραχώρηση των βοσκοτόπων μας σε άτομα, που ποτέ δεν πάτησαν το πόδι τους στην περιοχή ούτε οι ίδιοι ούτε τα ζώα τους, με σκοπό κάποιοι επιτήδριοι να αποσπράζουν παράνομα κτηνοτροφικές επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στην πιο πάνω διαμεσολαβία μας απάντησαν αφενός η Διεύθυνση Δασών Έδεσσας με το με αριθμ. πρωτ. 713/14.2.2018 έγγραφο της, σχετικά με τα πιο πάνω με στοιχ. Α, Β, Γ, Δ, Ε θέματα και αφετέρου το Δασαρχείο Έδεσσας με το με αριθμ. πρωτ. 2647/14.2.2018 έγγραφο του σχετικά με το πιο πάνω με στοιχ. ΣΤ θέμα, ενώ επιμελώς απέφυγε να απαντήσει επί του θέματος με στοιχ. Ζ, (παράνομη παραχώρηση των βοσκοτόπων μας).

Επί των εγγράφων αυτών πρέπει να επισημανθούν τα εξής :

Κατ' αρχήν όλα όσα αναφέρονται στα παραπάνω δύο έγγραφα είναι παντελώς απαράδεκτα και αναληθή και καμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα.

Ειδικότερα :

Α). Σχετικά με το με αριθμ. πρωτ. 713/14.2.2018 έγγραφο της Αναπληρώτριας Προϊσταμένης Δ/σης Δασών Πέλλας πρέπει να επισημανθούν τα παρακάτω :

1. Η χούντα της 21^{ης} , απριλίου 1967, με το με αριθμ. 577/1972 Β.Δ. κατάργησε, με το «**ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕ**», την κοινότητα Κρώμνης Ν. Πέλλας και ΑΝΑΓΚΑΣΕ τους κατοίκους της να εγκαταλείψουν τις εστίες τους και να εγκατασταθούν στη κοινότητα Ν. Μυλοτόπου Ν. Πέλλας. Συγκεκριμένα στο εν λόγω Β.Δ. αναφέρεται επί λέξει :

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ

Άρθρον μόνο έναν

Η κοινότητα Κρώμνης ε / τη Επαρχία Γιαννιτσών εν τω Νομό Πέλλης καταργείται και ενούται μετά της Κοινότητος Ν. Μυλοτόπου.

Εν Αθήναις τη 9 Σεπτεμβρίου 1972

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Σήμερα, εν έτει 20¹⁸, η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Δ/σης Δασών Πέλλας Μ. Βαρουτσίδου «αποφασίζει και διατάσσει» : - η συνολική έκταση του δάσους Κρώμνης ανήκει κατά κυριότητα και νομή στο Ελληνικό Δημόσιο, τα αγροτεμάχια μας και οι λοιπές ιδιοκτησίες μας «να βαπτιστούν» δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις και δημόσιο δάσος αντίστοιχα - , με σκοπό, όπως δείχνουν τα πράγματα, να τα δημεύσει ;

Δύο αποφάσεις σε δύο διαφορετικές εποχές όμως με τον ίδιο παρανομαστή.

Συγκεκριμένα :

Η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Δ/σης Δασών Πέλλας, προκειμένου «να βαπτίσει» τα αγροτεμάχια μας και τις λοιπές ιδιοκτησίες μας δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις και δημόσιο δάσος, εντάσσει, καταχρηστικά και κατά παράβαση των διατάξεων που ρυθμίζουν αυτά, ολόκληρο το αγρόκτημα Κρώμνης στο άρθρο 32 παρ. 5 του ν. 4280/2014, και όχι όπως πρέπει στην παρ. 6 σε συνδυασμό με τις παρ. 3 και 4 του ίδιου άρθρου του εν λόγω νόμου και σε συνδυασμό με την παρ. 7 του άρθρου 10 του ν. 3298/2003.

Ειδικότερα η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Δ/σης Δασών Πέλλας πρέπει να εντάξει τα αγροτεμάχια μας και τις λοιπές ιδιοκτησίες μας στο αγρόκτημα Κρώμνης στις άνω διατάξεις που προβλέπουν :

Η παρ. 6 του άρθρου 32 του ν. 4280/2014 :

6. Δεν υπάγονται οπωσδήποτε στις διατάξεις του παρόντος νόμου :

α) Οι ανέκαθεν γεωργικώς κ αλλιεργούμενες εκτάσεις.

β) Οι εκτάσεις που έχουν τη μορφή της περίπτωσης α' της παρ. 5 του παρόντος που στη λήψη Α/Φ έτους 1945 ή, εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς, του 1960, εμφάνιζαν αγροτική μορφή

Η παρ. 3 του άρθρου 32 του ν. 4280/2014 :

Μετά την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 998/1979 προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής :

«3.. Οι παραπάνω εκτάσεις θεωρούνται δημόσιες, εκτός αν υπάγονται σε μία από τις περιπτώσεις του άρθρου 10 του ν. 3208/2003».

Η παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 4280/2014 :

4. Η παράγραφος 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, όπως ισχύει καταργείται και οι παράγραφοι 3 έως 6 αντι αθίστανται ως εξής :

«3. Ως δάση και δασικές εκτάσεις νοούνται και οι οποιασδήποτε φύσεως ασκεπείς εκτάσεις (φυργανώδεις ή χορτολιβαδικές εκτάσεις, βραχώδεις εξάρσεις και γενικά ακάλυπτοι χώροι) που περιλαμβάνονται, αντιστοίχως, από δάση και δασικές εκτάσεις, καθώς και οι υπεράνω των δασών ή δασικών εκτάσεων ασκεπείς κορυφές ή αλπικές ζώνες των ορέων και οι έβανοι κλιτύες αυτών.

Οι εκτάσεις τις παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου δεν υπάγονται στις διατάξεις της παρούσας παραγράφου, έστω και αν περιλαμβάνονται από δάση ή δασικές εκτάσεις».

Η παρ. ζ' του άρθρου 10 ν. 3208/2003 :

«Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα σε δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις που :

Αναγνωρίστηκαν :

ζ) με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης.

Οι κάτοικοι της πρώην κοινότητας Κρώμνης έχουν πλέον σχηματίσει την πεποίθηση ότι τούτο δεν γίνεται από λάθος ή άγνοια του νόμου αλλά σκόπιμα και συγκεκριμένα να εξυπηρετηθούν τοπικά συμφέροντα που και κατά το παρελθόν, κατά τις δεκαετίες 1980 και 1990, προσπάθησαν να υφαρπάξουν τις εν λόγω περιουσίες μας, με την συνδρομή μάλιστα των ως άνω Δημόσιων Υπηρεσιών, που όμως, ύστερα από δ.κές μας καταγγελίες και ενέργειες των αρμόδιων Υπουργείων, αποτρέψαμε.

Ζητάμε από την Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Δ/σης Δασών Πέλλας να αποστείλει ΑΜΕΣΑ τις αεροφωτογραφίες του αγροκτήματος Κρώμνης των ετών 1945 και 1960, καθώς και όλα τα έγγραφα που αφορούν το αγρόκτημα αυτό στους αποδέκτες του εγγράφου τούτου, προκειμένου να διαπιστώσουν ιδίοις όμμασι τον τρόπο με τον οποίο αποτυπώθηκαν οι ιδιοκτησίες μας στους δασικούς χάρτες.

2. Περαιτέρω η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Δ/σης Δασών Πέλλας στο άνω με αριθμ. πρωτ. 713/14.2.2018 έγγραφο της :

Στην σελ. 1, αναφέρει ψευδώς :

«Η συνολική έκταση του δάσους Κρώμνης ανέρχεται σε 60.950,2 στρέμματα και ανήκει κατά κυριότητα και νομή στο Ελληνικό Δημόσιο, σύμφωνα με το σχετικό πρωτόκολλο της Ελληνοτουρκικής σύμβασης του 1913 κατά τη συνθήκη του Βουκουρεστίου.

Εντός των ορίων του δάσους Κρώμνης βρίσκονται και τα ερείπια του οικισμού της Κρώμνης».

Η αλήθεια όμως είναι ότι η συνολική έκταση του δάσους Κρώμνης ανέρχεται μεν σε 60.950,2 στρέμματα αλλά δεν ανήκει ολόκληρο κατά κυριότητα και νομή στο Ελληνικό Δημόσιο. Κατά τούτο με την από 14 Νοεμβρίου 1913 Συνθήκη «Περί Ειρήνης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας», η οποία κυρώθηκε με το ν. 4213/1914 στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου περιήλθαν μόνο τα δημόσια Οθωμανικά κτήματα. Δεν περιήλθαν όμως στη κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου και εκείνες οι γαίες οι οποίες κατείχοντο από ιδιώτες με διάνοια κυρίου, έστω και χωρίς έγκυρο και ισχυρό κατά το οθωμανικό δίκαιο τίτλο (ταπί, χοτζέτι ή βουγιουρδί).

Έτσι στη συνολική έκταση των 60.950,2 στρεμμάτων του δάσους Κρώμνης περιλαμβάνονται :

ι). Ο βοσκότοπος έκτασης 8.540 στρεμμάτων στη θέση «Μπέλλα Λούγκα», που ανήκει στη κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου.

ii). Το Χωριό της πρώην κοινότητα Κρώμνης, - σπίτια, οικόπεδα και περιβόλια που ανήκουν στους κατοίκους του χωριού αυτού - και όχι τα ερείπια του οικισμού, όπως θέλει η την Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Δ/σης Δασών Πέλλας. Τουλάχιστον το 50% των σπιτιών του χωριού είναι κατοικίσιμα και χρησιμοποιούνται από τους ιδιοκτήτες τους. Επίσης στο χωριό υπάρχει η μεταβυζαντινή Εκκλησία του Αγίου Νικολάου σε άριστη κατάσταση, το Κοινοτικό Κατάστημα και το Δημοτικό Σχολείο επίσης σε άριστη κατάσταση. Ύστερα από δικές μας ενέργειες : ο αύλειος χώρος του Δημοτικού Σχολείου διαμορφώθηκε από το Δήμο Κύρρου και με χρηματοδότηση από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ επί Νομάρχου Πέλλας Γεωργίου Τάνου έγινε διάνοιξη και χαλικοστρωση του δημοτικού δρόμου Ν. Μυλοτόπου - Κρώμνης και επί Νομάρχου Πέλλας Προκοπίου Σιβένα και Δημάρχου Δήμου Κύρρου Γαβριήλ Έκτερίδη έγινε ασφαλτόστρωση 9 χιλιομέτρων του δημοτικού αυτού δρόμου και υπολείπεται η ασφαλτόστρωση των υπολοίπων 3 χιλιομέτρων.

iii). Το καστανοτεμάχιο έκτασης 650 στρεμμάτων που είναι ιδιωτικό δάσος και ανήκει στην κυριότητα κατόικων της πρώην κοινότητας Κρώμνης.

iv). Ο βοσκότοπος «Κουτοβλιανη» που ανήκει στην κυριότητα της ολότητας των κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης.

v). Ο βοσκότοπος «Ντοιμπρόλιανη» που ανήκει επίσης στην κυριότητα της ολότητας των κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης.

vi). Τα χωράφια συνολικής έκτασης 4.000 στρεμμάτων που είναι διασκορπισμένα στα ξέφωτα του αγροκτήματος Κρώμνης και ανήκουν στην κυριότητα κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης.

vii). Έκταση 16.470 στρεμμάτων που καλύπτεται από αραιά δένδρα και θάμνους επί της οποίας έχει δικαίωμα βοσκής η ολότητα των κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης.

viii). Χορτολιβαδική Έκταση 15.450 στρεμμάτων επί της οποίας επίσης έχει δικαίωμα βοσκής η ολότητα των κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης.

ix). Τέλος σε όλο το δάσος Κρώμνης η ολότητα των κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης έχουν δικαίωμα ξύλευσης.

Στην σελ. 3, αναφέρει παραπλανητικά τα εξής :

«3. Για τη μη απεικόνιση των καστανοτεμαχίων σας.

Σε απάντηση σας αναφέρουμε την με αρ. οικ. 16970/4982/29.9.2017
ΑΔΑ:6ΠΖ14653Π8-9ΨΩ / γή ΥΠΕΝ

Εκτάσεις δασικού χαρακτήρα που διατέθηκαν για χρήση έχοντας οι δικαιούχοι το δικαίωμα της δενδροκομικής εκμετάλλευσης δασικών ειδών (βλ περιπτώσεις καστανοτεμαχίων, αγριελιών κ.ά), διατηρουμένου του δασικού χαρακτήρα των εκτάσεων, λαμβάνουν στο δασικό χάρτη την καταγραφή ΔΔ. Δεδομένου του ειδικού καθεστώτος χρήσης των ενωτέρω εκτάσεων, σύμφωνα με το οποίο τελούν σε νόμιμη εκμετάλλευση που εκλύπεται από τη διοικητική πράξη έγκρισης της (παραχώρησης) δεν καταλείπεται αμφιβολία περί της χρήσης των εκτάσεων, εφόσον τηρούνται οι τιθιμένοι από τη διοικητική πράξη όροι, όμως τούτο δεν προκύπτει από την αποτύπωση του δασικού χάρτη, ο οποίος καταγράφει την έκταση ως έχουσα διαχρονικώς δασικό χαρακτήρα».

«Ως προαναφέραμε η διαχείριση της έκτασης των 650 στρεμμάτων καστανοτεμαχίων κατοίκων Κρώμνης γίνεται ως διακατεχόμενης υπέρ των διεκδικούντων αυτή ιδιωτών και δεν προβλέπεται η απεικόνιση της στο Αναρτημένο δασικό Χάρτη».

Η αλήθεια όμως είναι ότι τα καστανοτεμάχια μας δεν μας δόθηκαν με διοικητική πράξη παραχώρησης της Δ/σης Δασών ή του Υπουργείου Γεωργίας και η διαχείριση αυτών από τους κατοίκους της πρώην κοινότητας Κρώμνης δεν γίνεται ως διακατεχόμενης από αυτούς, αλλά με δικαίωμα πλήρους ιδιοκτησίας.

Και τούτο διότι στη περίπτωση του καστανοτεμαχίου μας υπήρχε τεσσαρούφ, κατά το χρόνο προαίτησης της Μακεδονίας, με 40 τίτλους (ταπιά), μεταγεγραμμένους νόμιμα στο Τούρκικο Κτηματολόγιο, που έχουμε μάλιστα καταθέσει τόσο στη Δ/ση Δασών όσο και στο Δασαρχείο Έδεσσας, αλλά και στο Υπουργείο Γεωργίας. Με το άρθρο 49 του Ν. 2052/1920 «Περί Αγροτικού Νόμου», στο οποίο περιελήφθη το άρθρο 1 του Διατάγματος 2468/1917 της Προσωρινής Κυβέρνησης της Θεσσαλονίκης, ορίστηκε ότι το δικαίωμα εξουσίας (τεσσαρούφ) μετατρέπεται ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΩΣ από την 20.5.1917 σε δικαίωμα πλήρους και αμετακλήτου κυριότητας των 4/5 εξ αδιαιρέτου του ακινήτου (καστανοτεμαχίου). Στο Δημόσιο απέμεινε το 1/5 εξ αδιαιρέτου. Στη συνέχεια όμως με το διάταγμα της 11/12.12.1929 που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 2 του ν. 4226/1929 παραχωρήθηκε στους ιδιώτες κατοίκους της πρώην κοινότητας Κορνισόρ (Κρώμνης) και το δικαίωμα συγκυριότητας το 1/5, με αποτέλεσμα να καταστούν αποκλειστικοί κύριοι των καστανοτεμαχίων που κατείχαν. Με τις παραπάνω ρυθμίσεις αναγνωρίσθηκε ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΩΣ μετατροπή της ιδιοκτησιακής βάσης των κερτημένων δικαιωμάτων εξουσίας (τεσσαρούφ) των ιδιωτών κατοίκων της πρώην κοινότητας Κορνισόρ (Κρώμνης) σε δικαιώματα πλήρους ιδιοκτησίας.

Η έννοια του «διακατεχόμενου δάσους» οφείλει την καταγωγή της στο άρθρο 3 του δ/τος της 17/19 Νοεμβρίου 1836 «Περί ιδιωτικών δασών», η ισχύς του οποίου όμως, δεν επεκτάθηκε στις Νέες χώρες.

Επομένως η, αναφερόμενη στο εν λόγω έγγραφο της Αναπληρώτριας Προϊσταμένης Δ/σης Δασών Πέλλας, με αρ. 166/3.2.1926 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Δασών δεν είναι σύμφωνη με το ΝΟΜΟ και δεν ασκεί στην δική μας περίπτωση καμία απολύτως έννομη επιρροή.

Κατά συνέπεια προβλέπεται και πρέπει να γίνει απεικόνιση του καστανοτεμαχίου μας στο Αναρτημένο δασικό Χάρτη ως ιδιωτικό δάσος, που ανήκει στην κυριότητα των ιδιωτών κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης.

Στην ίδια σελ. 3, αναφέρει επίσης ψευδώς :

«4. Υπάρχει δυσκολία ελποπισμού στο χάρτη και στο έδαφος των Δημοτικών βοσκών «Κουτσόλιανη και «Ντουμπρόλιανη».....δεν υπάρχει υποχρέωση απεικόνισης τους στον αν χρησιμοποιούμενο δασικό χάρτη».

Η αλήθεια όμως είναι ότι οι βοσκότοποι «Κουτσόλιανη και «Ντουμπρόλιανη» έχουν οριοθετηθεί από το έτος 1936. Κατά συνέπεια η δικαιολογία που προβάλλει η Δ/ντρια Δασών Πέλλας δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Αλλά ακόμα και αν δεχθούμε ότι υπάρχει ανικανότητα και πράγματι οι υπάλληλοι της Δ/σης Δασών Πέλλας δεν μπορούν να εντοπίσουν στο χάρτη και στο έδαφος τους εν λόγω βοσκότοπους, τότε γιατί δεν ζητούν προς τούτο την συνδρομή των μεγαλύτερης ηλικίας κατοίκων της πρώην κοινότητας Κρώμνης, που γνωρίζουν σπιθαμή προς σπιθαμή το αγρόκτημα Κρώμνης με τις ονομασίες τους ;

Φοβούμαστε ότι τα παραπάνω η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη Δ/σης Δασών Πέλλας τα γνωρίζει πολύ καλά αλλά σκόπιμα τα παραποιεί και συσκοτίζει τα πράγματα προκειμένου να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα και συγκεκριμένα : τον τρόπο που συντάχθηκε ο δασικός χάρτης (σε ό,τι μας αφορά), την παράνομη κατασκευή από τη Δασική Υπηρεσία Έδεσσας με ψευδείς βεβαιώσεις καταφυγίου στην περιοχή «Βάρνισα» εντός της ιδιοκτησίας του Γεωργίου Σιώντα, την παράνομη παραχώρηση των βοσκοτόπων μας σε επιτήδειους, που εισπράττουν παράνομα κτηνοτροφικές επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Β). Σχετικά με το με αριθμ. πρωτ. 2647/14.2.1018 έγγραφο του Δασαρχείου Έδεσσας, πρέπει να επισημυνθούν τα παρακάτω :

Η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη του Δασαρχείου Έδεσσας Σοφία Βαβούρη :

Στην σελ. 1, αναφέρει ψευδώς :

«Το ξύλινο λυόμενο οίκημα στην περιοχή «Βάρνιτσα» του δημοσίου δάσους Κρώμνης εγκαταστάθηκε σε δημόσια δασική έκταση».

Στην σελ. 2, αναφέρει επίσης ψευδώς :

«Επειδή η Υπηρεσία μας γνώριζε τα προβλήματα που υπάρχουν σχετικά με την οριοθέτηση ιδιοκτησιών στην περιοχή της Κρώμνης κινήθηκε με ιδιαίτερη προσοχή κατά την επιλογή της θέσης τοποθέτησης που έγινε α) μετά από μελέτη αεροφωτογραφιών αρχείου της Υπηρεσίας και β) αφού λήφθηκαν υπόψη μαρτυρίες κατοίκων του τέως οικισμού Κρώμνης ώστε να αποφευχθεί οποιαδήποτε διεκδίκηση. Εξάλλου ουδέποτε μέχρι σήμερα υπήρξε διεκδίκηση του χώρου από τρίτους».

Κατ' αρχήν πρέπει να τονίσουμε ότι η περιοχή «Βάρνιτσα» δεν είναι δημόσιο δάσος, όπως ψευδώς αναφέρει η άνω Αναπληρώτρια Προϊσταμένη και στη συνέχεια ότι ουδέποτε ζητήθηκε η μαρτυρία οιαδήποτε κατοίκου της πρώην κοινότητας Κρώμνης σχετικά με το εν λόγω θέμα. Και είναι λυπηρό που η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη του Δασαρχείου Έδεσσας, προκειμένου να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, καταφεύγει σε ασύστολα ψεύδη. Περαιτέρω και ο έτερος ισχυρισμός της (ότι δήθεν κανένας δεν διαμαρτυρήθηκε για το θέμα αυτό), διαψεύδεται και καταρρίπτεται από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από 30.11.2011 Αναφορά Διαμαρτυρία του Εμμανουήλ Καμτσίκη.

Ζητάμε από την Αναπληρώτρια Προϊσταμένη του Δασαρχείου Έδεσσας να αποστείλει **ΑΜΕΣΑ** στους αποδέκτες του εγγράφου τούτου: α) τους τίτλους με βάση τους οποίους το Δημόσιο κατέστη κύριος της έκτασης, στην οποία τοποθετήθηκε το επίμαχο καταφύγιο, β) τις αεροφωτογραφίες του αγροκτήματος Κρώμνης των ετών 1940 και 1960, γ) τις μαρτυρίες σχετικά με το θέμα των κατοίκων του τέως οικισμού Κρώμνης, προκειμένου να διαπιστώσουν ίδιοι όμασι αν όσα ισχυρίζεται η άνω Αναπληρώτρια ανταποκρίνονται στην αλήθεια.

Τέλος επισημαίνουμε ότι η άνω Αναπληρώτρια Προϊσταμένη επιμελώς απέφυγε να απαντήσει επί του θέματος με στοιχ. Ζ' της από 08.01.2018 διαμαρτυρίας μας, δηλαδή την παράνομη πιαχώρηση των βοσκοτόπων μας σε άτομα, που ποτέ δεν πάτησαν το πόδι τους στην περιοχή ούτε οι ίδιοι ούτε τα ζώα τους, με σκοπό

κάποιοι επιτήδριοι να εισπράξουν παράνομα κτηνοτροφικές επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το θέμα βέβαια αυτό για μας δεν έχει λήξει και θα το καταγγείλουμε στα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ενταύθα πρέπει να επισημάνουμε και τα εξής :

Το χωριό Κρώμνη βρίσκεται στο όρος Πάικο της επαρχίας Γιαννιτσών του Ν. Πέλλας, είναι το μοναδικό ορεινό χωριό της επαρχίας αυτής και κατοικείται από την προϊστορική εποχή.

Οι πρόγονοι μας (δικαιοπάροχοι μας) και στη συνέχεια εμείς είμαστε ιδιοκτήτες των αγροτεμαχίων που βρίσκονται διάσπαρτα στα ξέφωτα του όρους Πάικου.

Το 1936 αποξηράθηκε η λίμνη των Γιαννιτσών και έγινε διανομή των αποξηραθέντων καλλιεργήσιμων εκτάσεων 350.000 στρεμμάτων σε όλους τους κατοίκους της επαρχίας - κατοίκους της πόλεως των Γιαννιτσών και κατοίκους όλων των χωριών της επαρχίας Γιαννιτσών - ΟΧΙ όμως στους κατοίκους του χωριού Κρώμνης, με τη / αιτιολογία ότι αυτοί δεν είναι ακτήμονες, αλλά είναι κύριοι των αγροτεμαχίων του όρους Πάικου (του αγροκτήματος Κρώμνης).

Τότε, για να μην μας δοθεί γεωργικός κλήρος στη λίμνη Γιαννιτσών, τα αγροτεμάχια του όρους Πάικου ήταν ιδιοκτησίας μας, σήμερα για να εξυπηρετηθούν τοπικά συμφέροντα που και κατά το παρελθόν κατά τις δεκαετίες 1980 και 1990, όπως προαναφέρθηκε, προσπάθησαν να υφαρπάξουν τα αγροτεμάχια μας, με την συνδρομή μάλιστα των εν λόγω Δημόσιων Υπηρεσιών, ανήκουν στο Δημόσιο ;

Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί ζητάμε την παρέμβασή σας. Θέλουμε ένα κράτος Δικαίου. Τίποτα περισσότερο. Τίποτα λιγότερο.

Προκειμένου να γίνει κατανοητό το ιδιοκτησιακό καθεστώς του αγροκτήματος Κρώμνης και οι τρωποθέσεις δημιουργίας του ιδιωτικού δάσους των καστανοτεμαχίων μας, πρέπει να ανατρέξουμε στο Οθωμανικό δίκαιο σε συνδυασμό με τις νομικές ρυθμίσεις που έλαβαν χώρα κατά την απελευθέρωση

της Ελλάδας και στην προκειμένη περίπτωση κατά την προσάρτηση το 1912 των Νέων Χωρών (στις οποίες ως γνωστόν ανήκει και η Μακεδονία).

Σύνδεσμος μεταξύ του προϊσχύσαντος και του ισχύοντος νομικού καθεστώτος είναι η διάταξη του άρθρου 51 ΕισΝΑΚ.

Κατά την άνω διάταξη του άρθρου 51 ΕισΝΑΚ η απόκτηση κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα κρίνεται κατά το δίκαιο που ίσχυε, όταν έγιναν τα πραγματικά γεγονότα για την απόκτηση του.

Η διαχρονική αυτή αρχή εφαρμόζεται οποτεδήποτε και αν έλαβαν χώρα πριν από την εισαγωγή του ΑΚ η κτήση και η λειτουργία των εμπραγμάτων δικαιωμάτων.

Είναι αναγκαίο να τενισθεί ότι από το άρθρο 51 ΕισΝΑΚ συνάγεται ότι το ζήτημα κατά πόσο τα πραγματικά γεγονότα που έλαβαν χώρα οποτεδήποτε (π.χ. επί βυζαντινής αυτοκρατορίας) πριν από την εισαγωγή του ΑΚ συνιστούν ή όχι, για τον τότε χρόνο, την έννοια εμπραγμάτων δικαιώματος, καθώς και την έννοια του πράγματος ως αντικείμενου του δικαιώματος (λ.χ. αν χωρεί κυριότητα σε δάσος ή αιγιαλό) κρίνεται και μετά την εισαγωγή του ΑΚ, κατά το παλαιό δίκαιο, το οποίο ίσχυε κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα τα πραγματικά γεγονότα. Είναι επίσης αδιάφορο αν ο ΑΚ αγνωρίζει ορισμένα κατά το παλαιό δίκαιο εμπράγματα δικαιώματα (λ.χ. το τεσσαρούφ και δεν επιτρέπει την ίδρυση του ή την επανίδρυση του).

Α). Κατά το άρθρο 3 του Οθωμανικού Νόμου περί γαιών της 7 Ραμαζάν 1274, ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ, κατά τ' ανωτέρω, στις Νέες Χώρες, «Δημόσιαι γαίαι είναι οι λειμώνες, οι αγροί, οι χειμεριναί και θεριναί βοσκαί, τα δάση και οι παρόμοιοι τόποι», των οποίων η κυριότητα ανήκει στο τουρκικό δημόσιο. Η παραχώρηση στους ιδιώτες των ανωτέρω ακινήτων, τα οποία αποτελούν την κατηγορία των «δημοσίων γαιών», γίνεται με την χορήγηση από το κράτος εγγράφου τίτλου που ονομάζεται «ταπί». Με το χορηγούμενο τίτλο παρέχεται στους ιδιώτες δικαιώματα διηνεκούς εξουσιάζσεως «τεσσαρούφ».

Κατά τη διάταξη του άρθρου 78 του Οθωμανικού Νόμου περί Γαιών «εάν τις εξουσιάσει και καλλιεργήσει επί δέκα (10) έτη άνευ αμφισβήτησεως δημοσίας και αφιερωμένης γαίας, αποκτά δικαίωμα εγκαταστάσεως, οι δε γαίαι αύται δεν θεωρούνται αδέσποτοι είτε ο εξουσιάζων κατέχει έγκυρον έγγραφον είτε μη».

Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των «δημοσίων γαιών» (στις οποίες ανήκουν και τα δάση) των αποκληθέντων «Νέων Χωρών», ρυθμίστηκε με την από 14 Νοεμβρίου 1913 Συνθήκη «Περί ειρήνης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας», η οποία κυρώθηκε με το ν. 4213/1914. Με τη συνθήκη αυτή αναγνωρίσθηκαν όλα τα μέχρι την απελευθέρωση των Νέων Χωρών κεκτημένα νόμιμα κατά την Οθωμανική Νομοθεσία δικαιώματα που προϋπήρχαν του χρόνου κατάληψης των Νέων

Χωρών, τόσο των ιδιωτών όσο και των νομικών προσώπων, έστω και αν η νομική προσωπικότητα ήταν έννοια άγνωστη στο Οθωμανικό δίκαιο. Αναγνωρίστηκαν επίσης ως ισχυρές και οι επί Τουρκοκρατίας εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις και οι τίτλοι που εκδόθηκαν από τις αρμόδιες Οθωμανικές Αρχές.

Για τα εδάφη των Νέων Χωρών ίσχυσαν οι νόμοι 4134/1912 και 79/1913, σύμφωνα με τους οποίους διατηρείται η Οθωμανική νομοθεσία, ενώ όλα τα εμπράγματα δικαιώματα του αποκτήθηκαν υπό την ισχύ της διατηρούνται και υπό την ισχύ του Ελληνικού κράτους. Για τη Μακεδονία, στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου περιήλθαν τα δημόσια Οθωμανικά κτήματα, μεταξύ των οποίων και τα δημόσια δάση, δικαιώματα πολέμου. Δεν περιήλθαν όμως στη κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου και εκείνες οι γαίες οι οποίες κατείχοντο από ιδιώτες με διάνοια κυρίου, έστω και χωρίς έγκυρο και ισχυρό κατά το οθωμανικό δίκαιο τίτλο (ταπί, χοτζέτι ή βουγιουρδί). Στις περιπτώσεις των δασών των προσαρτημένων Νέων χωρών υπήρχαν τα δάση «κορού» (ιδιωτικά δάση) που ανήκαν δηλαδή σε ιδιώτες κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητα και τα δάση επί των οποίων υπήρχε δικαίωμα διηνεκούς εξουσιάσεως (τεσσαρούφ). Στις περιπτώσεις των «δημοσίων γαιών» (στις οποίες ανήκουν και τα δάση) που υπήρχε τεσσαρούφ κατά το χρόνο προσάρτησης, ορίστηκε με το άρθρο 49 του Νόμου 2052/1920 «Περί Αγροτικού Νόμου», στο οποίο περιελήφθη το άρθρο 1 του Διατάγματος 2468/1917 της Προσωρινής Κυβέρνησης της Θεσσαλονίκης, ότι το δικαίωμα εξουσιάσεως (τεσσαρούφ) μετατρέπεται ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΩΣ από την 20.5.1917 σε δικαίωμα πλήρους και αμετακλήτου κυριότητας των 4/5 εξ αδιαιρέτου του ακινήτου. Στο Δημόσιο επέμεινε το 1/5 εξ αδιαιρέτου. Στη συνέχεια με τα άρθρα 101-104 του διατάγματος της 12.11.1929, που εκδόθηκε κατά εξουσιοδότηση του άρθρου 2 του Ν 4226/1919 και τροποποιήθηκε με τα άρθρα 17, 18 και 19 του νόμου 1540/1938, παραχωρήθηκε στους ιδιοκτήτες των 4/5 και το υπόλοιπο 1/5 εξ αδιαιρέτου και έτσι αυτοί που είχαν αποκτήσει δικαίωμα διηνεκούς εξουσιάσεως έγιναν ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΩΣ και ολοκληρία κύριοι του ακινήτου και χωρίς εγγραφή στα βιβλία μεταγραφών. (ΑΠ 77/2007, ΑΠ 155/2002 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 315/2002 Δνη 49,133, ΑΠ 1303/2000 Δνη 93,395, ΑΠ 523/2000 Δνη 41,1311, ΑΠ 582/1998 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1231/1996 Δνη 38,1128 ΑΠ 909/1080 ΝοΒ 27,288, ΑΠ 563/1979 ΝοΒ 27,1600, Ε. Δωρή σελ.403 επ, ΑΠ 2328/2015). Με τις παραπάνω ρυθμίσεις αναγνωρίστηκε ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΩΣ η μετατροπή της ιδιοκτησιακής βάσης των κεκτημένων δικαιωμάτων εξουσιάσεως (τεσσαρούφ) σε δικαιώματα πλήρους ιδιοκτησίας.

Η ισχύς του διατάγματος του 1836 «Περί ιδιωτικών δασών» δεν επεκτάθηκε στις Νέες χώρες.

Η έννοια του «διακατέχοντος δάσους» οφείλει την καταγωγή της στο άρθρο 3 του άνω δ/τος της 17/19 Νοεμβρίου 1836 «Περί ιδιωτικών δασών», η ισχύς του οποίου όμως, όπως προαναφέρθηκε, δεν επεκτάθηκε στις Νέες χώρες.

Οι διατάξεις των δασικών κωδίκων που τέθηκαν σε εφαρμογή μετά την 20.5.1917, ως μεταγενέστερες από την κατά τ' ανωτέρω κτήση κυριότητας δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Β). Περαιτέρω κατά τις διατάξεις του βυζαντινορωμαϊκού δικαίου, των νόμων 8 παρ. 1 Κώδ. (7.32), 9 παρ. 1,2 (50.14), 2 παρ. 20 Πανδ. (41.4), 6 Πανδ. (44.3), 76 παρ. 1 Πανδ. (18.1) και 7 παρ. 3 Πανδ. (23.3), κατά τις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 51 ΕισΝΑΚ, κρίνεται η απόκτηση κυριότητας, εφόσον τα δικαιολογόντα γεγονότα έγιναν κατά το χρόνο που αυτές ίσχυαν, ήταν επιτρεπτή η απόκτηση κυριότητας με χρησικτησία από ιδιώτη σε ακίνητα έστω και αν αυτά ανήκαν στο Δημόσιο, ακόμα και αν αυτά ήταν δάση, καθώς και λιβάδια (ΑΠ 1482/2008, ΑΠ 52/2014 ΝΟΜΟΣ). Για την έκτακτη χρησικτησία απαιτούνταν κατά το προϊσχύσαν δικαίο η συνδρομή των ακόλουθων προϋποθέσεων : α) νομή (πράξεις νομής με διάνοια κυρίου) στο δημόσιο κτήμα. Η άσκηση νομής στο ακίνητο μπορούσε να γίνει και χωρίς νόμιμο τίτλο (ταπί) αλλά με καλή πίστη, β) χρονικό διάστημα μιας συνεχούς τριακονταετίας, με δυνατότητα του χρησιδεσπόμενου να συνυπολογίσει στο χρόνο της δικής του νομής και εκείνον του δικαιοπαρόχου του, εφόσον είχε γίνει με νόμιμο τρόπο καθολικός ή ειδικός διάδοχος αυτού και γ) καλή πίστη, ήτοι πεποίθηση του νομέα ότι με την κτήση της νομής του στο ακίνητο δεν προσβάλλει κατ' ουσία το δικαίωμα κυριότητας τρίτου.

Εφόσον δε, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις, αποκτήθηκε κυριότητα σε δημόσιο δάσος ή δασική έκταση με χρησικτησία πριν από 11.9.1915, δεν έχουν πλέον εφαρμογή και δεν ασκούν έννομη επιρροή στην κυριότητα που αποκτήθηκε οι διατάξεις των κατά καιρούς ισχυσάντων και πάντως μετά την 11.9.1915 δασικών κωδίκων.

Γ). Εξάλλου στο νόμο ορίζονται οι περιοχές που δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 6 του άνω νόμου 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με αίτιο το άρθρο 32 παρ. 1 ν. 4280/2014, δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας :

α) Οι ανέκαθεν γεωργικώς καλλιεργούμενες εκτάσεις.

β) Οι εκτάσεις που έχουν τη μορφή της περίπτωσης α' της παρ. 5 του παρόντος που στη λήψη Α/Φ έτους 1955 ή, εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς, του 1960, εμφάνιζαν αγροτική μορφή.

γ) Οι τεχνητές δασικές φυτείες, που δημιουργήθηκαν από τους ιδιοκτήτες τους, ως και οι από αυτούς φυτεύσεις δένδρων, επί εκτάσεων που έχουν την μορφή των ανωτέρω περιπτώσεων α' και β' της παρ. 5 ή των περιπτώσεων α' και β' της παρούσης παραγράφου 6, είτε σε εφαρμογή εθνικών ή κοινοτικών προγραμμάτων είτε όχι, με σκοπό την παραγωγή και εμπορία δασικών προϊόντων ή την αναβάθμιση της αισθητικής του τοπίου.

Ενώ κατά το άρθρο 10 ν. : 208/2003 :

«Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα σε δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις που :

Αναγνωρίστηκαν :

ζ) με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης.

Στην δική μας περίπτωση, οι απώτεροι δικαιοπάροχοι μας ασκούσαν τα εμπράγματα δικαιώματα τους στα ακίνητα του όρους Πάϊκου από αρχαιοτάτων χρόνων. Επί Τουρκοκρατίας κατά το έτος 1862, για το σύνολο σχεδόν των αγροτεμαχίων μας που βρίσκονται στα ξέφωτα του Πάϊκου) και τα καστανοτεμάχια μας, τους παραχωρήθηκαν τούρκικοι τίτλοι (ταπιά), που είχαν εγγραφεί νόμιμα στο Οθωμανικό Κτηματολόγιο της περιοχής και συνέχισαν να εξουσιάζουν αυτά συνεχώς μέχρι την 20.5.1917 (αλλά και πέραν αυτής) χωρίς οιαδήποτε ενόχληση, με διάνοια κυρίου, ασκώντας τις προσιδιάζουσες στο χαρακτήρα και την μορφολογία τους διακατοχικές πράξεις, έχοντας πάντοτε την ειλικρινή πεποίθηση ότι με την κτήση της νομής τους κατά τον προαναφερόμενο τρόπο και νεμόμενοι ως κύριοι τα εν λόγω ακίνητα δεν προσέβαλαν το δικαίωμα κυριότητας άλλου επί τούτου προσώπου. Ενόψει τούτων, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις, ο απώτεροι δικαιοπάροχοι μας κατέστησαν ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΩΣ κύριοι των ως άνω ακινήτων ήδη από το έτος 1862, άλλως από το έτος 1872, (για όσα αγροτεμάχια δεν υπάρχουν ταπιά), ήτοι μετά την συμπλήρωση δεκαετούς διακατοχής κατά το άρθρο 78 του Οθωμανικού Νόμου περί γαιών της 7 Ραμαζάν 1274 - («εάν κάποιος καταλάβη και καλλιεργήση δημοσίας και αφιερωμένας γαίας δια 10 έτη, άνευ αμφισβήτησεως (δικαστικής από το Δημόσιο) αποκτά δικαίωμα εγκατεστάσεως και είτε έχει έγκυρον τίτλον είτε δεν έχει») - άλλως με έκτακτη χρησικτησία από το 1892 ή σε κάθε περίπτωση από 20.5.1917 ανήκαν αυτά στη κυριότητα τους, ως νεμόμενοι μέχρι τότε αυτά συνεχώς και αδιαλείπτως με διάνοια κυρίου και καλή πίστη για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της τριακονταπενταετίας. Συνακόλουθα αυτοί (οι απώτεροι δικαιοπάροχοι μας) ως αποκλειστικοί κύριοι των εν λόγω ακινήτων (αγροτεμαχίων

και καστανοτεμαχίων) νομίμως μεταβίβασαν αυτά στα τέκνα τους και στη συνέχεια αυτά στα δικά τους τέκνα και με συνεχή διαδοχή νομίμως αποκτήσαμε εμείς επί των ακινήτων αυτών (αγροτεμαχίων και καστανοτεμαχίων) πλήρες δικαίωμα κυριότητας. Το εν λόγω δικαίωμα μας ουδέποτε καταλύθηκε λόγω θεμελιώσεως μεταγενεστερώς δικαίωματος κυριότητας του Δημοσίου με πρωτότυπο τρόπο, αφού όλοι οι διάδοχοι των αρχικών δικαιοπαρόχων μας κατείχαμε αυτά με διάνοια κυρίου προβαίνοντας κατόπιστα στην εκμετάλλευσή τους ακωλύτως με συνεχή εκτέλεση επί αυτών των διακατοχικών πράξεων, (τα σπίτια, οικόπεδα και μπαχτσέδες του χωριού : κατοικούσαμε στα πρώτα και καλλιεργούσαμε τα δεύτερα μέχρι το 1975 και στη συνέχεια τα οριοθετήσαμε, τα επιβλέπουμε, μεριμνούμε για τη φύλαξη τους και αποκρούουμε διαταρακτικές της νομής μας πράξεις τρίτων, για τα αγροτεμάχια μας τα καλλιεργούσαμε μέχρι το 1975 και στη συνέχεια βόσκουμε εκεί τα ζώα μας ή τα εκμικθώνουμε σε τρίτους για βοσκή, επίσης τα οριοθετήσαμε, τα επιβλέπουμε, μεριμνούμε για τη φύλαξη τους και αποκρούουμε διαταρακτικές της νομής μας πράξεις τρίτων), που προσιδιάζουν στην φύση και το προορισμό τους συνεχώς και αδιαλείπτως μέχρι και σήμερα.

Περαιτέρω, ενόψει των εκτεθέντων, το εν λόγω αγροτεμάχιο μας, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 6 εδ. α' β' γ' του νόμου 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 32 παρ. 1 ν. 4280/2014, δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Και τούτο διότι, όπως προαναφέρθηκε : α) είναι ανέκαθεν γεωργικώς καλλιεργούμενη έκταση, β) στις Α/Φ έτους 1945 έχουν αγροτική μορφή, ενώ γ) το Δημόσιο σύμφωνα με το άρθρο 10 ν. 3208/2003, δεν προβάλλει δικαιώματα επί αυτών, καθόσον αναγνωρίστηκε, όπως προαναφέρθηκε στην άνω νομική σκέψη, ότι μας ανήκουν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης Θεσσαλονίκης.

Κατόπιν τούτου καθίσταται πασιφανές ότι η καταχώρηση των αγροτεμαχίων μας ως δημόσια χορτολιβαδική έκταση και των καστανοτεμαχίων μας ως Δημόσιο Δάσος βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση προς το νόμο και τα νόμιμα στοιχεία που έχει στη διάθεση της η Δ/νση Δασών Έδεσσας. Πρόκειται περί πρόδηλου σφάλματος και η Δ/νση Δασών Έδεσσας έχει υποχρέωση να προβεί ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΩΣ στη διόρθωσή του.

Δ.) Για την περίπτωση που κάποιες εκτάσεις των αγροτεμαχίων μας που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945 με αγροτική μορφή και δασώθηκαν μεταγενέστερα πρέπει να χαρακτηρισθούν ως ιδιωτικές με βάση το άρθρο 67 του ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 39 του ν. 4280/2014 και σε συνδυασμό με την εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση με αριθμ. 136255/683 υπουργική απόφαση «Καθορισμός λεπτομερειών εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 67 του Ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 39 του ν. 4280/2014».

Συγκεκριμένα :

Στο άρθρο 67 του ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 39 του ν. 4280/2014 και σε συνδυασμό με την εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση με αριθμ. 136255/683 υπουργική απόφαση «Καθορισμός λεπτομερειών εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 67 του Ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 39 του ν. 4280/2014» ρυθμίζεται το χρόνιο θέμα των δασωθέντων αγρών, των αγρών που άλλαξαν μορφή, κατηγοριοποιούμενοι στις παρακάτω περιπτώσεις αναλόγως αν υπάρχουν ή όχι τίτλοι ιδιοκτησίας ή/ και αν πρόκειται για δάσος ή δασική έκταση. Έτσι :

α) οι εκτάσεις που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945, ή, εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς τότε σε αυτές του 1960, με αγροτική μορφή που δασώθηκαν μεταγενέστερα **επί των οποίων το Δημόσιο δεν θεμελιώνει δικαιώματα κυριότητας βάσει τίτλου**, αναγνωρίζονται ως ιδιωτικές με απόφαση του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση του αρμοδίου δασάρχη ή του Διευθυντή Δασών εάν δεν υφίσταται Δασαρχείο, εφόσον ο ιδιώτης προσκομίσει τίτλους ιδιοκτησίας, οι οποίοι ανάγονται πριν από την 23.2.1946 και έχουν μεταγραφεί. Όσες από τις παραπάνω εκτάσεις έχουν την μορφή δασικής έκτασης και στερούνται των παραπάνω τίτλων, μπορούν να χρησιμοποιηθούν, αποκλειστικά και μόνο για γεωργική και δενδροκομική εκμετάλλευση κατόπιν αδείας του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης μετά από εισήγηση του αρμοδίου δασάρχη ή του Διευθυντή Δασών εάν δεν υφίσταται Δασαρχείο στο νομό, χορηγούμενης της αδείας βάσει αιτήσεως του προσώπου που προβάλλει δικαιώματα κυριότητας επί των εκτάσεων αυτών, δυνάμει τίτλου ιδιοκτησίας μεταγενέστερου μεν 23.2.1946, όχι όμως νεωτέρου των δέκα (10) ετών μέχρι την ημέρα δημοσίευσης του ν. 4280/2014. Εάν οι εκτάσεις που έχουν δασωθεί μεταγενέστερα συνιστούν δάσος διατηρούν το δασικό τους χαρακτήρα και η διαχείρισή τους γίνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Εάν αντιθέτως οι εκτάσεις χαρακτηριστούν ως δασικές εκτάσεις τότε δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

β). Εισάγεται επέκταση των ρυθμίσεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 67 του ν. 998/1979 για συγκεκριμένες εκτάσεις που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945, ή, εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς τότε σε αυτές του 1960, με αγροτική

μορφή που δασώθηκαν μεταγενέστερα και των οποίων το ιδιοκτησιακό καθεστώς είναι λυμένο έναντι του Δημοσίου με βάση το άρθρο 10 του ν. 3208/2003.

Με το ν. 3208/2003 και ειδικότερα με το άρθρο 10, προς ασφάλεια δικαίου και προς αποφυγή χρόνιων πραγματικών καταστάσεων καταγράφονται οι περιπτώσεις βάσει των οποίων θεμελιώνονται δικαιώματα κυριότητας, νομής και κατοχής τρίτων στα δάση και στις εν γένει δασικές εκτάσεις που αναγνωρίστηκαν βάσει συγκεκριμένων διατάξεων, παραχωρήθηκαν κατά κυριότητα ή περιήλθαν σε συγκεκριμένα πρόσωπα, ώστε να αρθούν οι αμφισβητήσεις επί των δικαιολογητικών που θεμελιώνουν εμπράγματα δικαιώματα και αποκλείεται στις περιπτώσεις αυτές η διεκδίκηση από το Δημόσιο.

Σύμφωνα δε με το άρθρο 10 του ν. 3208/2003:

«Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας σε δάση και δασικές εκτάσεις και στις εκτάσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου που :

1. Αναγνωρίστηκαν ως ιδιωτικά :

ζ) Με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης».

Στην δική μας περίπτωση οι εκτάσεις των αγροτεμαχίων μας που εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945 με αγροτική μορφή και δασώθηκαν μεταγενέστερα εμπίπτουν στην β' περίπτωση και τούτο διότι : α) οι συγκεκριμένες εκτάσεις εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945, με αγροτική μορφή, β) δασώθηκαν μεταγενέστερα και γ) το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς είναι λυμένο έναντι του Δημοσίου με βάση το άρθρο 10 του ν. 3208/2003, καθόσον, όπως με λεπτομέρεια προαναφέρθηκε, αναγνωρίστηκε ότι μας ανήκουν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης Θεσσαλονίκης.

Ε). Τέλος σχετικά με τις δουλείες μας βοσκής και ξύλευσης σε ολόκληρο το δάσος Κρώμνης :

Παλαιότερα για τα δικαιώματά μας αυτά χρησιμοποιούνταν ποικίλες εκφράσεις, όπως λ.χ. κλασματικά δικαιώματα ή περιορισμένα δικαιώματα επί του δάσους.

Είναι δικαιώματα που έχουμε αποκτήσει και ασκούμε από την προ της Τουρκοκρατίας εποχή.

Σε σχέση με τη διατήρηση των υφισταμένων αυτών δικαιωμάτων μας, το άρθρο 56 ν.δ. 86/1969 ορίζει τα ακόλουθα :

«Τα δικαιώματα συλλογής ρητίνης, βαλανιδοκάρκου, βοσκής, ξυλεύσεως κλπ. , όσα αποκτήθηκαν επί δημόσιων δασών ή δασικών εκτάσεων δια της έκπαιλαι ασκήσεως των παραμένου' σεβαστά».

Συνεπώς τα άνω δικαιώματα βοσκής και ξύλευσης σε ολόκληρο το δάσος Κρώμνης που ανήκουν κατά τ' ανωτέρω στην ολότητα των κατοίκων της πρώην κοινότητα Κρώμνης πρέπει να αποτυπωθούν στους δασικούς χάρτες.

Υστερα από τα παραπάνω καθίσταται πασιφανές ότι η καταχώρηση μέρους του χωριού της πρώην κοινότητας Κρώμνης, των αγροτεμαχίων μας και των βοσκότοπων «Κουτσόλιανη» και «Ντουμπρόλιανη» ως δημόσια χορτολιβαδική έκταση, των καστανοτεμαχίων μας ως Δημόσιο Δάσος και η μη αποτύπωση των δουλειών μας βοσκής και ξύλευσης σε ολόκληρο το δάσος Κρώμνης βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση προς το νόμο και τα νόμιμα στοιχεία που έχει στη διάθεση της η Δ/ση Δασών Έδεσσας.

Πρόκειται περί πρόδηλου σφάλματος και η Δ/ση Δασών Έδεσσας έχει υποχρέωση να προβεί ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΩΣ στη διόρθωση του.

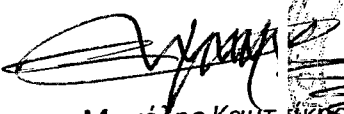
Κατόπιν τούτου Κα' αγγέλλουμε την όλη διαδικασία κατάρτισης των δασικών χαρτών ως προς το αγροτεμαχιά μας και ζητάμε από τη Δ/ση Δασών Έδεσσας:

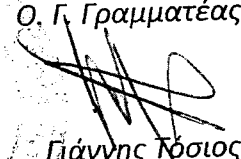
1. Να προβεί ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΩΣ στη διόρθωση των προαναφερομένων προδηλών σφαλμάτων.
2. Το χωριό και τα αγροτεμαχιά μας να αποτυπωθούν με βάση τις αεροφωτογραφίες το 1945.
3. Η οριοθέτηση του καστανοτεμαχίου να γίνει όπως ακριβώς οριοθετήθηκε το 1984 από την Δασική Υπηρεσία Έδεσσας και το Σύλλογό μας. (Εμείς έχουμε, συντάξει τοπογραφικό στο σύστημα ΕΓΣΑ 87, σύμφωνα με το πρωτόκολλο και το χάρτη (τοπογραφικό) που συνυπογράψαμε. Μπορούμε

να βοηθήσουμε τη Δ/νση Δασών να αποτυπωθεί στους δασικούς χάρτες, στέλνοντάς το ηλεκτρονικά).

4. Η οριοθέτηση των βοσκοτόπων μας "Κουτσόλιαννη" και "Ντομπρόλλιανη" να γίνει με βάση την ιεροδικαστική απόφαση του Ιεροδίκου Γιαννιτσών Αλή Ριζά και το με αριθμό 12157/23-1-1936 Συμβούλιο
5. Να αποτυπώσει στο δασικό χάρτη τα δικαιώματα μας βοσκής και ξύλευσης σε ολόκληρο το δάσος Κρώμνης.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Μανόλης Καμνιτσίης

Ο Γ. Γραμματέας

Γιάννης Τσίος

Συνημμένα υποβάλλουμε στον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας αρμόδιο για τους δασικούς χάρτες:

Σχετικά για τα α/ροτεμάχια και τον παραδοσιακό οικισμό

1. Το με αριθμό πρωτ. 1/12-5-1986 έγγραφο του Συλλόγου Ακτημόνων,
2. Το με αριθμό πρωτ. 264288/16-5-1986 έγγραφο του Υπουργείου Γεωργίας, Δ/νση Γεωτοπογραφίσεων, τμήμα 1,
3. Το βιβλίο του τούρκικου κτηματολογίου όπου υπάρχουν 794 εγγραφές ακινήτων των κωμνωτών, εκ των οποίων οι 40 εγγραφές αφορούν ιδιοκτησίες του κιστανοτεμαχίου,
4. Τους κτηματολογικούς πίνακες τύπου Α και Β με τους χάρτες των αγρατεμαχίων του βρίσκονται στο πάϊκο, αλλά και του οικισμού της Κρώμνης,
5. Το με αριθμό πρωτ. 3/1998 πρακτικό συνεδρίασης του Κοινοτικού συμβουλίου Μυ. οτόπου. Αριθμός Απόφασης 19/1998
6. Το με αριθμό πρωτ. 2829/219-2000 έγγραφο του Δήμου Κύρρου - Ν. Πέλλας,
7. Το με αριθμό πρωτ. 2544/2.4.2004 έγγραφο του Δήμου Κύρρου - Ν. Πέλλας,
8. Το με αριθμό πρωτ. 10954/24.23.2000 έγγραφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ν. Πέλλας,
9. Το με αριθμό πρωτ. 362/20.4.2004 έγγραφο της Δ/νσης Γεωργίας Γιαννιτσών (Τμήμα Πολιτικής Γης),
10. Το με αριθμό πρωτ. 36/8.10.1998 έγγραφο του Συλλόγου μας,
11. Το με αριθμό πρωτ. 35/.12.199 Δελτίο τύπου του Συλλόγου μας,
12. Το με αριθμό πρωτ. 1005060/234/Α0010/26.1.1998 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών (Δ/νση Δημ. Περιουσίας),

13. Το με αριθμό πρωτ. 21/7.9.2003 έγγραφο του Συλλόγου μας,
14. Το με αριθμό πρωτ. 3791/13.9.2004 έγγραφο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων,
15. Αντίγραφα των αεροφωτογραφιών του αγροκτήματος Κρώμνης των ετών 1965, 2006, 2017, όπως οι αεροφωτογραφίες αυτές έχουν αναρτηθεί μαζί με τον επίμαχο δασικό χάρτη), από τις οποίες προκύπτει ότι οι απεικονιζόμενες στο δασικό χάρτη ιδιοκτησίες μας ως δημόσιο δάσος και δημόσιες δασικές εκτάσεις δεν έχουν πράγματι αυτή τη μορφή.

Σχετικά καστανοεμαχίου

1. Το με αρ. πρωτ. 3713/26-11-1980 έγγραφο του Δασαρχείου Εδέσσης,
2. Το με αρ. πρωτ. 1510/6-4-84 έγγραφο του Δασαρχείου Εδέσσης,
3. Το με αρ. πρωτ. 2604/31-5-84 έγγραφο (πρόσκληση) του Δασαρχείου Εδέσσης,
4. Το από 6-6-1984 πρωτόκολλο του Δασαρχείου Εδέσσης,
5. Το από 7-6-1984 χάρτη (τοπογραφικό) του Δασαρχείου Εδέσσης,
6. Το από Δεκέμβριο του 2017 τοπογραφικό διάγραμμα του καστανοεμαχίου στο σύστημα ΕΓΣΑ 87 του Τοπογράφου Μηχανικού Ιωάννη Πίλτση κατά εντολή των ιδιοκτητών και σύμφωνα με το από 7-6-1984 χάρτη (τοπογραφικό) του Δασαρχείου Εδέσσης και το από 6-6-1984 πρωτόκολλο του Δασαρχείου Εδέσσης

Σχετικά βοσκοτόπων

1. Την ιεροδικαστική απόφαση του Ιεροδίκου Γιαννιτών Αλή Ριζά,
2. Το με αριθμό 12157/23-1-1936 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Γιαννιτών Δημητρίου Κόντου και την από 30-11-34 έκθεση Επιτροπής καθορισμού ορίων της κτηματικής περιοχής της πρώην Κοινότητας Κρώμνης
3. Την Απόφαση οριοθέτησης επί του εδάφους των βοσκοτόπων "Κουτσόλαινη" και "Ντουμπρολιαννη" από Επιτροπή που διόρισε το Υπουργείο.